

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ความเป็นอิสระทางการเงินการคลังขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๘.๑/๓๙๙๐ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญมีความประสงค์ที่จะเบิกเงินงบประมาณที่ได้รับทั้งจำนวนออกไปจากคลังเมื่อเริ่มปีงบประมาณใหม่ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๕ วรรคสอง บัญญัติว่า รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้พอเพียงกับการบริหารงานโดยอิสระของคณะกรรมการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และ คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน และบัญญัติขอข้ายความเป็นอิสระไว้เป็นการเฉพาะแล้ว กล่าวคือ ให้มีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระ มีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

กรมบัญชีกลางเห็นว่า คำว่า อิสระขององค์กรอิสระนั้นยังไม่มีความชัดเจน เห็นสมควรหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรณีองค์กรอิสระมีความเป็นอิสระทางงบประมาณ จะหมายรวมถึงมีอิสระด้านการเงินการคลังหรือไม่

แต่เนื่องจากเพื่อให้ทางปฏิบัติดำเนินการต่อไปได้ กระทรวงการคลังจึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๒๖.๕/๑๐๖๘๘-๑๐๖๙๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ขอความร่วมมือกับองค์กรตามรัฐธรรมนูญในเรื่องการเบิกจ่ายเงินจากคลัง คือ

(๑) ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเป็นประจำทุกเดือน เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จ บำนาญ ค่าเช่าบ้าน เป็นต้น ขอให้เบิกเงินจากคลังเป็นค่าใช้จ่ายเดือนละครั้ง

(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้ทยอยเบิกเงินจากคลังไปก่อนได้ โดยทยอยเบิกจ่ายเป็นงวดตามความเหมาะสมและจำเป็น

(๓) ค่าใช้จ่ายในการลงทุน เช่น ในหมวดครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง ขอให้เบิกจ่ายเมื่อหนี้ใกล้ถึงกำหนดชำระเงิน

ต่อมากระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๒๖.๕/๒๔๙๘๗ - ๒๔๙๙๔ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารองค์กรอิสระอีกครั้งหนึ่ง ดังนี้ คือ

(๑) การเบิกเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญส่ง

ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๗๘๓ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

แผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับในแต่ละปีต่อกรมบัญชีกลาง

(๒) กรมบัญชีกลางจะโอนเงินในองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ปรับปรุงใหม่

(๓) การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายงบกลางให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เป็นส่วนราชการวางฎีกาเบิกจ่ายเงินจากคลัง ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการนั้นโดยอนุโลม

กรมบัญชีกลาง เห็นว่า ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้องค์กรอิสระนั้นมีอิสระในการงบประมาณ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้องค์กรอิสระนั้น ๆ ดำเนินกิจการได้โดยไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายบริหาร ดังนั้น จึงให้มีความเป็นอิสระทางด้านงบประมาณ เพื่อให้การบริหารการใช้งบประมาณต่างๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการดำเนินการโดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากฝ่ายบริหารโดยคณะรัฐมนตรี แต่สำหรับการเงิน การคลัง การบัญชีนั้นเป็นอีกส่วนหนึ่งแยกต่างหากจากการงบประมาณ เพราะการเงินการคลังนั้น ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องตามเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบได้รวมตลอดทั้งต้องส่งหลักฐานการใช้จ่ายเงินทั้งหมดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีของแผ่นดินทราบข้อเท็จจริงเพื่อจะได้ทำหน้าที่ได้ กรมบัญชีกลางจึงได้หารือประเด็นต่างๆ มายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังนี้

๑. องค์กรอิสระ สามารถเบิกจ่ายเงินทั้งจำนวนตั้งแต่ต้นปีงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้หรือไม่ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงตามสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่รัฐบาลจะจัดทางงบประมาณแบบขาดดุล ดังนั้น จึงต้องกู้เงินมาเพื่อชดเชยงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้ หากองค์กรเบิกเงินไปโดยยังไม่มีเงินจำเป็นต้องจ่ายทันที จะเป็นภาระดอกเบี้ยเงินกู้แก่รัฐในการกู้เงินมาสำรองไว้

๒. องค์กรอิสระจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และขั้นตอนการเบิกเงิน เช่นเดียวกับกับส่วนราชการอื่นหรือไม่ ซึ่งกรมบัญชีกลางเห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญบัญญัติความเป็นอิสระขององค์กรต่างๆ ให้มีอิสระโดยมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระ และมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามกฎหมายบัญญัติ ซึ่งไม่มีกรณีให้องค์กรอิสระนั้น ๆ มีความเป็นอิสระด้านการเงินและการคลังด้วยแต่ประการใด จึงชอบที่จะปฏิบัติเช่นเดียวกับส่วนราชการอื่น ๆ

๓. หากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีเหลือ เมื่อสิ้นปีงบประมาณแล้ว องค์กรอิสระจะต้องนำงบประมาณดังกล่าวส่งคืนคลังหรือไม่ ซึ่งกรมบัญชีกลางเห็นว่า การได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีของแต่ละองค์กรอิสระนั้น ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามเงื่อนไขเวลาที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีกำหนดไว้ เมื่อเงื่อนไขดังกล่าวสิ้นสุดลงเท่ากับสิทธิในการใช้จ่ายเงินดังกล่าวสิ้นสุดลงด้วย เมื่อไม่ได้ใช้หรือใช้ไม่หมด เงินที่เบิกจ่ายไปแล้วองค์กรอิสระนั้น ๆ ก็ไม่น่าที่จะขยายเงื่อนไขเวลาได้ จึงควรนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป หากจำเป็นต้องขยายเวลาการเบิกจ่าย ก็ชอบที่จะปฏิบัติในการขอเงินและขยายระยะเวลาการเบิกจ่ายเงินจากคลังเช่นเดียวกับส่วนราชการอื่น

๔. ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายกำหนดยกเว้นการนำส่งรายได้แผ่นดิน หากองค์กรอิสระได้รับเงินรายได้มา ไม่ว่าจะจากทางใด ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินหรือไม่ ซึ่งกรมบัญชีกลาง เห็นว่า ตามนัยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "บรรดาเงินที่ส่วนราชการได้รับเป็นกรณีสิทธิ ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ หรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่ หรือสัญญา หรือได้รับการให้ใช้ทรัพย์สินหรือเก็บดอกผลจากทรัพย์สินของราชการ ให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินนั้น นำส่งคลังตามระเบียบหรือข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น" เงินที่องค์กรอิสระรับมาจึงเป็นเงินของแผ่นดินที่ต้องนำส่งคลัง

๕. องค์กรอิสระอยู่ภายใต้ระบบการตรวจสอบภายในส่วนราชการด้วยหรือไม่ ซึ่งกรณีนี้กรมบัญชีกลางเห็นว่า ระบบการตรวจสอบภายในส่วนราชการนั้นมีไว้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปโดยโปร่งใส และสามารถที่จะตรวจสอบได้ จึงเห็นว่าองค์กรอิสระนั้นต้องปฏิบัติตามเช่นเดียวกับส่วนราชการทั่วไป

๖. องค์กรอิสระจะต้องจัดทำข้อมูลทางการเงินมายังกรมบัญชีกลาง เพื่อจัดทำบัญชีของแผ่นดินหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้ว เห็นว่า แม้ว่ามาตรา ๗๕^๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จะกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้พอเพียงกับการบริหารงานโดยอิสระขององค์กรอิสระก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวอยู่ในหมวดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งมีไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการตรากฎหมายและการกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน ที่รัฐจะต้องมีหน้าที่ดูแลการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรเหล่านั้นสามารถดำเนินการได้อย่างมีอิสระตามภาระหน้าที่ต่อไป มิใช่หมายความว่าองค์กรดังกล่าวจะมีระบบงบประมาณแยกต่างหากจากระบบการคลังของรัฐ คงมีความหมายแต่เพียงว่ารัฐต้องไม่ใช้กระบวนการในการจัดสรรงบประมาณหรือจำนวนเงินงบประมาณมาเป็นเครื่องมือในการทำให้องค์กรอิสระขาดความเป็นอิสระในการบริหารงาน อย่างไรก็ตาม การที่รัฐไม่สามารถจัดสรรเงินให้องค์กรอิสระได้เต็มความต้องการขององค์กรอิสระ เพราะเหตุด้วยข้อจำกัดของรายได้ที่จะนำมาจัดสรรแต่ละปีที่ดี หรือการที่รัฐไม่สามารถจัดสรรเงินให้องค์กรอิสระเบิกจ่ายเป็นก้อนทั้งหมดเมื่อเริ่มต้นปีงบประมาณ เพื่อ

^๑ มาตรา ๗๕ รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ค้ำครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็ว และเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้พอเพียงกับการบริหารงานโดยอิสระของคณะกรรมการการเลือกตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครองคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

องค์กรอิสระจะได้นำไปฝากเป็นสัดส่วนของตน และเกิดความสะดวกรในการใช้จ่ายเงิน รวมทั้งมีรายได้อันเกิดจากดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น เพราะเหตุที่รัฐมีระบบควบคุมการเงินการคลังของรัฐเป็นสัดส่วนอยู่แล้วก็ดี มิได้เป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หากแต่เป็นการรักษาระบบการคลังของรัฐให้เกิดความประหยัดและมีประสิทธิภาพเป็นส่วนรวม เพราะเงินงบประมาณรายจ่ายของรัฐนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากภาษีอากรและเงินกู้ ซึ่งเงินภาษีอากรนั้นรัฐก็มีใช้ได้รับมาในทันทีทั้งหมดเมื่อเริ่มต้นปีงบประมาณ หากแต่ทยอยได้รับมาตามที่กฎหมายกำหนด ในขณะที่เงินรายได้ที่ได้รับมาไม่เพียงพอกับรายจ่าย รัฐย่อมต้องกู้เงินมาใช้ไปพลางก่อน หากหน่วยงานของรัฐต่างพากันขอรับเงินงบประมาณทั้งก่อนเมื่อเริ่มต้นปีงบประมาณโดยมุ่งหวังในความสะดวกรและดอกเบี้ยที่จะได้รับเพิ่มเติม ย่อมจะเห็นได้ว่าความสะดวกรและดอกเบี้ยที่ได้รับนั้นไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายส่วนรวมของรัฐ

สำหรับปัญหาที่ว่าเมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้ว ในการบริหารงบประมาณและการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณ องค์กรอิสระจะต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบ หรือข้อบังคับของทางราชการหรือไม่นั้น เมื่อได้พิจารณารัฐธรรมนูญแล้ว แม้จะปรากฏว่าได้บัญญัติให้ความเป็นอิสระในด้านการงบประมาณไว้ แต่ขอบเขตแห่งความเป็นอิสระรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งเมื่อตรวจสอบกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรอิสระ เช่น กรณีของศาลรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๐ วรรคสาม^๒ ของรัฐธรรมนูญว่า “สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญมีอิสระในการบริหารงานบุคคลการงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” และเมื่อได้ตรวจสอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๓ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว ปรากฏว่า ในแต่ละองค์กรมีบทบัญญัติที่กำหนดไว้เหมือนกันว่าให้องค์กรนั้นเสนอขอประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนแก่องค์กรนั้น ๆ เช่น กรณีมาตรา ๓๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

^๒ มาตรา ๒๗๐ ๓๑

๑๑

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

^๓ มาตรา ๓๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอขอประมาณรายจ่ายตามมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ฯ เป็นต้น แต่นอกจากบทบัญญัติในทำนองนี้แล้ว ไม่ปรากฏมีบทบัญญัติอื่นใดที่จะกล่าวถึงวิธีการบริหารจัดการงบประมาณขององค์กรอิสระแต่ละแห่งแตกต่างกันไปเป็นพิเศษแต่อย่างใด ฉะนั้น เมื่อองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญได้เสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการจัดตั้งงบประมาณให้เป็นเงินอุดหนุนแล้ว ย่อมถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแล้ว ส่วนการเบิกจ่ายและการใช้จ่ายเงินงบประมาณ การตรวจสอบและการอื่นใดนั้น เมื่อองค์กรอิสระทั้งปวงมีฐานะเป็น "ส่วนราชการ" ตามความหมายของบทนิยามในมาตรา ๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ จึงย่อมต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการเช่นเดียวกับส่วนราชการอื่น ๆ ไม่ว่าจะเปรียบเทียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งออกตามมาตรา ๒๐^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฯ หรือระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งออกตามมาตรา ๒๑ (๒)^๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฯ หรือระเบียบข้อบังคับอื่น ๆ ของกระทรวงการคลังอันเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ซึ่งการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการบริหารงบประมาณดังกล่าวนั้นเป็นการกำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคลังของประเทศ โดยมีได้กระทบต่อความเป็นอิสระขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ยังคง

ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งหรือการจัดทำประชามติมากกว่างบประมาณที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับ ให้รัฐอุดหนุนค่าใช้จ่ายให้พอเพียงกับการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

๔ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ แต่ไม่รวมตลอดถึงรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ฯลฯ

ฯลฯ

๕ มาตรา ๒๐ การใช้จ่ายสำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ดี พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพื่อเติมก็ดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

๖ มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมงบประมาณ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) จัดให้มีการประมวลบัญชีการเงินแผ่นดิน

(๒) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๓) จัดให้มีการตรวจสอบเอกสารการขอเบิกเงิน การจ่ายเงินและการก่อหนี้ผูกพัน ตลอดจนเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง

(๔) กำหนดและควบคุมระบบบัญชี แบบรายงาน และเอกสารเกี่ยวกับเอกสารการรับจ่ายเงินและหนี้

(๕) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยเงินทอนของราชการ ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สามารถใช้จ่ายเงินเพื่อการบริหารงานขององค์กรได้ตามงบประมาณที่ได้มีการจัดสรร ถ้าองค์กร
อิสระเห็นว่ากฎหมาย กฎ หรือระเบียบดังกล่าวทำให้การบริหารงานไม่เป็นอิสระจนกระทบต่อการ
ปฏิบัติหน้าที่ของตน ก็สมควรดำเนินการเพื่อให้มีการตรากฎหมาย กฎ หรือระเบียบ เพื่อใช้บังคับ
กับตนเป็นการเฉพาะได้ แต่ตราบไต่ที่ยังไม่มีกฎหมาย กฎ หรือระเบียบกำหนดเป็นอย่างอื่น
องค์กรอิสระจึงยังต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเช่นเดียวกับส่วน
ราชการอื่น และเมื่อได้ให้ความเห็นดังกล่าวข้างต้นแล้ว หลักดังกล่าวสามารถใช้ได้กับข้อหาหรือทั้ง
หกประเด็น จึงไม่ต้องตอบเป็นรายประเด็นอีก

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์ศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๕๕